

Jeff Steinberg fra EIR interviewer senator Richard Black, nylig hjemvendt fra Syrien: Aleppo – hvordan man lyver for amerikanerne.

Video, dansk udskrift

29. september, 2016 – EIR's Jeff Steinberg sidder sammen med senator Richard Black fra staten Virginia for at diskutere virkeligheden på jorden i Aleppo, Syrien, vs. de løgne, der gennemsyrrer den vestlige presse. Black er netop vendt hjem fra en rundtur i Syrien, der også omfattede et møde med den syriske præsident Bashar al-Assad, og han har forpligtet sig til at oplyse sine amerikanske medborgere om, hvordan den amerikansk-britiske strategi for regimeskifte er i færd med at ødelægge dette engang fremgangsrige, ikke-krigeriske og fremskridtsvenlig land.

Jeffrey Steinberg: Det er mig en fornøjelse at være her med den pensionerede oberst i flåden, den republikanske senator Richard Black fra Virginia, der har tjent i Vietnam, og er én af de personer, der er bedst informeret om det, der foregår i Syrien.

Vi har, senator, i de seneste dage set et totalt sammenbrud af Kerrys og Lavrovs bestræbelser på at nå frem til en form for fælles amerikansk-russisk militæroperation for at udslette ISIS og Nusra, som er al-Qaeda-grupperingen i Syrien. Vi så en overlagt sabotagehandling – det er vist ikke at springe ud i en formodning – med bombningen af en syrisk hærstilling blot dagen eller så efter, at en aftale blev indgået mellem USA og Rusland ...

Senator Richard Black: Og det er sket for anden gang, for øvrigt, så dette er tydeligvis ikke et uheld.

Steinberg: Korrekt. Så jeg mener, at vi nu har kurs mod en situation, hvor, på trods af al propagandaen, så er der en mulighed for, at denne krig faktisk kan vindes i klassisk militær forståelse, og jeg vil bede dig om at give os en analyse, en forklaring, en vurdering af det, der foregår netop nu i Aleppo, for dette er virkelig et afgørende slag – det er lidt som den syriske krigs 'Gettysburg', hvor konsekvenserne af en slående sejr til de

syrisk/russisk/iranske styrker fundamentalt ville ændre hele situationen. Jeg mener, at manglen på mediedækning, der har nogen som helst dybde eller indsigt, skaber et virkeligt vakuum og en forvirring for mange amerikanere. Jeg vil bede dig om at give os et billede af, hvad der foregår netop nu, som du ser det, med denne kamp om Aleppo.

Black: Det er ret utroligt – hvis man læser den vestlige presse, ville man tro, at kampen om Aleppo er en syrisk og russisk kamp imod en gruppe civile, og der er absolut ingen diskussion om de fjendtlige styrker. Det, der er sket, er, at, for mange år siden, tidligt i krigen, angreb de forskellige terrorist- og oprørsgrupper, og det lykkedes dem at indtage en del af Aleppo. Der, hvor de står i dag, er, at 1 ud af 8 indbyggere i Aleppo iflg. rapporter skulle befinde sig i den del, der er besat af oprørsstyrkerne. Den syriske regering har i årevis forsøgt at indeslutte og belejre denne sektion af Aleppo, uden held, indtil blot inden for det seneste år, hvor de, gennem en række meget fremragende manøvrer, lykkedes med at gøre det langt vanskeligere for al-Qaeda, som er den dominerende styrke – den hedder al-Nusra, men det er al-Qaeda, de samme mennesker, der angreb USA den 11. september – de er hjertet og sjælen i terroristgruppen i Aleppo. De fik forsyninger ad Castello-vejen, og endelig, pga. nogle andre ting, som den syriske hær gjorde, lykkedes det dem endelig at afskære Castello-vejen og lukke den og grundlæggende set lukke af for den eneste forsyningsrute til det, der nu er blevet til Aleppo-lommen, som nu er totalt omringet, så i militære termer refereres der til den som en lomme. Oprørerne påstår, at de udgør en kvart million civile inden for Aleppo-lommen; de har en kendt historie for en ca. firefoldig overdrivelse, så det kunne være 80.000, og det ville ikke overraske mig, hvis det var det korrekte tal; men der er civile dér. I forsøget på at bryde afspærringen og skabe en anden forsyningsrute – Castello-vejen ligger i det nordlige Aleppo – angreb al-Qaeda inde fra Aleppo-lommen, og ligeledes en lignende hær udefra – totalt set en hær på omkring 40.000, henved to fulde, amerikanske divisioner, tungt pansret og mekaniserede – og det er utroligt; vi hørte så meget om én lille dreng, der var bedøvet og havde støv i hele ansigtet, og vi tænkte, dette er verdens ende – det var den store historie. Men den historie, som medierne undlod at berette, var, at der var, hvad der svarer til en amerikansk, tungt pansret brigade, en al-Qaeda panserbrigade, der angreb og forsøgte at bryde ud, og de anvendte 95 tanks og skønsmæssigt 8-10.000 jihadister. Det var der intet spor af; det eneste, man så, var en lille dreng på en bus. Dette er en krigsskueplads; Aleppo-lommen er en krigsskueplads. FN og alle de andre, USA, vi siger, du gode Gud, vi må få føde og forsyninger til disse mennesker; man plejer typisk ikke at forsyne sine fjender. Da vi bekæmpede Tyskland, sagde vi ikke for Berlin, åh, vi må standse al kamp, vi må få føde og forsyninger til den nazistiske hær og til de mennesker, der er omringet. Den syriske hær, og den syriske regering, har gjort

det klart, at alle, der ønsker at komme ud, kan komme ud; de får fri og sikker passage, og de har en lang historie for faktisk at gøre dette, og det er således helt klart, at de civile kan komme ud, når blot oprørerne, terroristerne, vil give dem lov. En gruppe forsøgte at komme ud, og al-Qaeda dræbte 26 af dem, mens de forsøgte at komme ud. Men jeg mener, at, i stedet for, at FN lægger pres på den syriske regering, så må de lægge pres på terroristerne og deres allierede, tyrkerne, saudierne, qatarerne, og sige, hør, lad de civile komme ud. Vi ved, at den syriske regering vil give dem føde, husly, steder, de kan være; alt, hvad de behøver, inkl. lægehjælp og medicin, for der er rigeligt med hospitaler i Aleppo ...

Steinberg: ... i de andre dele, der er under regeringskontrol, henved $\frac{3}{4}$ af byen.

Black: ... ja, i de andre dele; det er mere end $\frac{3}{4}$, det er langt den største del. Men altså, lad os skabe nogle arrangementer, og jeg er ikke i tvivl om, at, hvis man går til præsident Assad og siger, hør her, vil du etablere en proces, der giver alle de tilbageværende civile, kvinder og børn, og faktisk også enhver kæmper, der vil nedlægge våbnene, mulighed for at komme sikkert ud, og jeg er ikke i tvivl om, at han ville sige ja. Der er visse ekstraordinære krigsforbrydere, der er i Aleppo-lommen, såsom den gruppe, der hedder al-Zenki, 1000 jihadi-krigere, der alle bliver betalt af den amerikanske skattebøger; vi betaler rent faktisk deres lønninger, og for ikke så længe siden begik de en forfærdelig grusomhed, da de kidnappede en lille dreng, der var en flygtningedreng, og de kidnappede ham fra et hospital, han havde stadig intravenøse nåle i sin arm; og de tog ham til centrum af den oprørsbesatte del af Aleppo, og de skar hans hoved af med en kniv og viftede med det foran skaren og råbte, Allah-hu-Akbar. Det er disse mennesker, hvis lønninger vi betaler, som vi forsyner med antitank-våben, som vi forsyner med forstærkninger, alt sammen med amerikanske skattebetaleres penge. Utroligt! Så jeg vil tro, at den syriske regering ikke vil være villig til ... hvis de er ubestridelige krigsforbrydere, så vil de ikke forhandle med dem. Men jeg mener, hvis man har den typiske jihadist, der tog derhen for at tjene et par dollars, rejste fra Tunesien, så vil de sandsynligvis sige, vi vil tage ham og give ham amnesti; det har de historie for at gøre og har gjort det om og om igen. Så svaret er, sig ikke, forsyn de civile på krigsskuepladsen; svaret er, se at få de civile væk fra krigsskuepladsen.

Steinberg: Ja, selvfølgelig. Det slår mig, at, pga. sabotagen af den sidste, bedste indsats for et reelt, strategisk amerikansk-russisk samarbejde, at præsident Putin og det russiske militær har været rundt om denne blok tre eller fire gange allerede blot i Syrien, for ikke at tale om løgnene i Libyen tidligere; og nu befinder vi os i en ren kampsituation, hvor, som jeg forstår det, så blev oprørernes forsøg på at bryde belejringen af Aleppo-lommen ikke

alene nedkæmpet, men oprørerne led meget, meget store tab, så udsigterne til ikke alene simpelt hen at opretholde denne blokade, men til at gå ind og på afgørende vis nedkæmpe oprørsstyrkerne og herved konsolidere kontrollen med hele Aleppo, er noget, der ligger i kortene, potentielt set i de umiddelbart forestående uger og måneder forude. Og dette er en form for vendepunkt, og niveauet af hysteri, og niveauet af forsøg på at sige, som du før påpegede, at dette er tæppebombning af civile og uskyldige, alt sammen er en refleksion af den kendsgerning, at vi befinder os ved et vendepunkt, hvor hele Obamas politik kunne være totalt i ruiner, og man kunne få en reel militær sejr, hvor den syriske regerings styrker, sammen med fremmede lande, der blev inviteret ind af en suveræn myndighed, rent faktisk kunne opnå en militærsejr, der bringer denne rædselsfulde historie til en afslutning.

Black: Ja, og hvis man tænker over det, så er hjertet og sjælen i de hære, der angriber Syrien, al-Qaeda, og al-Qaeda er den gruppe, der tilintetgjorde tvillingetårnene den 11. september. Hvis det amerikanske folk blev behandlet oprigtigt fra vores regerings side, ville vi se folk, der råbte hurra i gaderne; vi ville sige, hør, vi står for at besejre al-Qaeda, vi står for at få hævn for det, de gjorde, da de tvang hundreder af mennesker til at springe en kvart mil i døden for at undfly flammerne i tvillingetårnene, og nu har vi dem endelig med ryggen mod muren og kan slå dem, og man skulle tro, at det eneste, der kunne gøre folk vrede, var at sige, hvorfor er vi ikke med dér, hvorfor har vi ikke mulighed for at gå ind og selv levere et par hårde stød. Vi burde tilslutte os russerne og syrerne og besejre al-Qaeda; de er fjenden. Syrien har aldrig begået en fjendtlig handling imod USA; det er, ligesom de andre lande, som vi gentagne gange har angrebet, en neutral, ikke-krigsførende stat, og alt, hvad vi har gjort imod det, har været en illegal aggressionskrig.

Steinberg: Jeg mener, at, i og med det nu er 15-året for det oprindelige 11. september-angreb, så er det, du foreslår, ikke alene fornuftigt, men det er noget, man ville mene, folk ville kræve af deres regering. Jeg vil gerne atter takke dig for en meget oplysende diskussion, og jeg håber, at I, der lytter med derude, forstår, at det, I hører fra Obamaadministrationen, i den grad er en misrepræsentation af det, der foregår, så det er absolut afgørende, at folk som senator Black har en stemme derude, så noget af sandheden bag denne krigspropaganda rent faktisk kan komme frem. Og selvfølgelig, eftersom det er et præsidentvalgår, så er det dobbelt så vigtigt, at det amerikanske folk bliver informeret. Så igen, mange tak, og fortsættelse følger, er jeg sikker på.

Black: Mange tak, Jeff.

Først JASTA

– Nu, VEDTAG GLASS-STEAGALL!

Leder fra LaRouchePAC, 29. sept., 2016 – For fem dage siden udstedte Lyndon LaRouche marchordre for de presserende opgaver, som nationen umiddelbart står overfor: »Tilsidesæt JASTA-vetoet, Afsæt Obama; Vedtag Glass-Steagall!« På daværende tidspunkt rapporterede vi, at »de næste 72 timer bliver afgørende for JASTA og Obamas skæbne, og dermed for USA's og planetens skæbne.«

LaRouche havde ret. Med onsdagens ydmygende nederlag til Obama, med Senatets og Repræsentanternes Hus' vedtagelse af at tilsidesætte hans JASTA-veto, har vi nået vores første mål. »Det her ser godt ud; dette var en særdeles god udvikling!«, kommenterede Lyndon LaRouche i dag og tilføjede: Dette spørgsmål er nu lukket og kan ikke omstødes. Det skete rent faktisk; det var det rigtige; og det kommer til at holde.

Vi har opnået en sejr, der allerede er i færd med at skabe et fundamentalt, strategisk skifte, både her i landet og internationalt; et skifte, som den amerikanske befolkning kun lige er begyndt at fornemme, og som *ikke* vises frem i det aktuelle præsidentvalg-cirkus.

I dag fortsætter vi vores pres: Kongressen skal mobiliseres til at vedtage Glass-Steagall straks, som det første skridt hen imod en generel, økonomisk reorganisering, *før* hele det transatlantiske system falder fra hinanden. Og der er overhovedet ingen tid tilbage til at handle i: Deutsche Bank, Tysklands største bank, er i færd med at synke som en sten og står over for et massivt, spekulativt »shorting«-angreb fra gribbefonde og folk som George Soros, der spiller på, at den tyske regering kan blive tvunget til at redde banken (bailout) – dvs., at spekulanterne er indehavere af 'short'-aktier – til tonerne af et tocifret milliardbeløb i dollars. Og Deutsche Bank er kun toppen af isbjerget af hele det derivat-gennemsyrede, transatlantiske banksystem.

Hvad angår Obama og den skæbne, der venter ham, mindede LaRouche i dag kraftigt folk om aldrig at glemme Obamas ansvar, ikke kun for at mørklægge og forsvare (som Bush før ham) de britisk-saudiske terrorister, der udløste 11. september, men også for alle de amerikanske borgere og andre, som han henrettede i forbindelse med sine tirsdagsdrabsorgier – de hemmelige møder i det Hvide Hus, hvor han personligt besluttede, hvem der skulle dræbes af amerikanske

droneangreb. Disse drab er karakteristiske for Obama, erklærede LaRouche; Obama er, i lighed med sin stedfar, en slagter. Obama er en masseorder på alle skalaer; og alligevel underkastede folk sig ham og beundrede ham som en autoritet.

»Obama er *virkelig* ond«, sagde LaRouche, og han må omgående fjernes fra embedet. Obama repræsenterer et bundløst dyb af ondskab, og han har simpelthen myrdet mange amerikanske borgere og andre. Og der var ingen væsentlig respons, der modsatte sig disse forbrydelser, udtalte LaRouche. Nu kan vi, med det, der er kommet i gang med tilsidesættelsen af JASTA-vetoet, endelig slippe af med denne morder af amerikanske borgere og andre. »Dette er kendsgerningerne,« insisterede LaRouche.

Den politisk set blodbesudlede Obama har på lignende vis besluttet at optrappe sin konfrontation med Rusland og Kina lige til bristepunktet. I går truede talsmand for Udenrigsministeriet John Kirby med at udløse terror *inden for* Ruslands grænser, hvis ikke Putin underkaster sig Obamas alliance med terrorister i Syrien. Den russiske respons til truslen kom prompte, var urokkelig og præcis: »Vi kan ikke betragte dette som andet end en de facto støtte til terroristerne fra USA's side«, udtalte viceudenrigsminister Sergej Ryabkov.

Nu, da det amerikanske folk og dets repræsentanter i Washington har fået en forsmag på, hvordan Obamas onde politikker kan stoppes med et øjeblikks varsel, så lad os smide ham ud – og omgående vedtage Franklin D. Roosevelts Glass/Steagall-lov.

Foto: LaRouchePAC-aktivister demonstrerer foran Det Hvide Hus for Loven om Retsforfølgelse af Statssponsorer af Terrorisme, JASTA. Obamas veto af JASTA er blevet underkendt af Kongressen, med en hidtil uset tværpolitisk støtte. 20/9, 2016 [Foto/Jason Ross/Alle rettigheder reserveret]

[Ifølge TASS udelukker det russiske](#)

Udenrigsministerium ikke terrorangreb mod Rusland fredag den 30. sept.

29. sept., 2016 – Ifølge TASS udelukker det russiske Udenrigsministerium ikke terrorangreb mod Rusland fredag den 30. september, på hvilken dag forskellige islamiske organisationer har opfordret til en Verdensdag for Raseriprotester imod russiske antiterror-indsatser i Aleppo. Maria Zakharova, talskvinde for det russiske Udenrigsministerium, opfordrede Washington til at dele enhver information, det måtte have om risikoen for terrorangreb mod Rusland, i lyset af Udenrigsministeriets talsmand John Kirbys trusler mod Rusland.

Foto: Maria Zahkarova

USA: Udenrigsministeriets Kirby udsteder trusler og ultimatummer imod Rusland

29. sept., 2016 – Talsmand for USA's Udenrigsministerium, pensionerede admiral John Kirby, havde fråde om munden i går, fordi russerne undlader at gøre, hvad USA siger, de skal gøre i Syrien, i en sådan grad, at han rent faktisk udstedte, hvad man kun kan fortolke som trusler og ultimatummer.

Efter at forklare udenrigsminister Jon Kerrys advarsel til den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov tidligere i går morges om, at USA overvejede at suspendere den amerikansk-russiske dialog om Syrien, blev Kirby spurgt, hvad konsekvenserne for Rusland ville være, hvis de ikke gjorde, som de fik besked på.

»Konsekvenserne er, at borgerkrigen i Syrien vil fortsætte, at ekstremisterne og de ekstremistiske grupper vil fortsætte med at udnytte de tomrum, der er dér i Syrien, til at ekspandere deres operationer, som uden tvivl vil omfatte angreb mod russiske interesser, måske endda russiske byer, og Rusland vil fortsætte med

at sende soldater hjem i ligposer, og de vil fortsat miste ressourcer – måske endda flere fly. Den stabilitet, de hævder, at de søger i Syrien, vil blive stadig vanskeligere at opnå ...«

I Rusland ses Kirbys udtalelse meget klart som en trussel imod det russiske militær og imod selve Rusland. »Vi erklærer endnu engang, at vi er fuldt ud rede til at fortsætte dialogen med den amerikanske side og gå videre med de fælles aktioner til bekæmpelse af terrorister i Syrien«, sagde talsmand for det russiske Forsvarsministerium, generalmajor Igor Konashenkov i dag. »Men selv den mindste antydning af en trussel mod vore soldater og russiske borgere må imidlertid udelukkes af denne dialog. Spørgsmålet om russiske borgeres sikkerhed, uanset, hvor de befinder sig, er ikke til forhandling. Det er vores første og betingelsesløse prioritet.« Konashenkov udstedte også sin egen trussel. Med hensyn til Kirbys »trussel om potentielle tab« for Rusland i Syrien, påpegede Konashenkov, at Moskva er udmærket klar over, hvor de amerikanske »eksperter, der er involveret i operationel planlægning og overvågning af de militære aktioner«, befinder sig.

Talskvinde for det russiske Udenrigsministerium Maria Zakharova slog ligeledes hårdt igen mod Kirbys trusler. »Mener man ikke, at en sådan bugtaltersnak om 'ligposer', 'terrorangreb i russiske byer' og 'tab af fly' lyder mere som en 'nak dem'-kommando, snarere end en diplomatisk kommentar?«, spurgte hun på sin Facebookside.

Tidligere samme dag var viceudenrigsminister Sergei Ryabkov kompromisløs i sin respons til Kirby. Der kommer ikke flere 7-dages våbenstilstande – fordi de gør det muligt for jihadisterne at omgruppere og genbevæbne sig – og fiaskoen for det diplomatiske spor »fortsætter pga. Washingtons manglende evne til at opfylde sine forpligtelser og løfter«, og er derfor på de amerikanske beslutningers samvittighed.

»Vi er oprørte over den ultimatum-lignende tone i de signaler, vi får. Undertiden hører vi endda kyniske trusler imod os og dem, der virkelig bekæmper terrorister i Syrien. Vi kan ikke anse det for at være noget som helst andet end de facto støtte til terroristerne fra USA«, sagde han. Ryabkov kaldte Washingtons trusler for »et følelsesmæssigt sammenbrud midt i Obamaadministrationens manglende evne til at gennemføre sin del af aftalerne« om Syrien. »USA hælder i realiteten vand på terroristernes mølle og forsyner dem med utilsløret støtte«, understregede han.

<https://www.youtube.com/watch?v=AnefGPHty8c>

Forudindtaget hollandskledet undersøgelse hævder, MH-17 blev skudt ned af russisk Buk-missil i oprørsbesat område i Ukraine

28. september 2016 – Det Fælles Undersøgelsesteam (JIT), der har undersøgt nedskydningen over Ukraine af det malaysiske passagerfly MH-17 den 17. juli 2014, udgav sin tekniske rapport i dag, der erklærer, at flyet blev ramt af et Buk-missil, der blev affyret fra et territorium, som blev kontrolleret af oprørsstyrker, støttet af Rusland. Rapporten erklærer yderligere, at Buk-missilaffyringssystemet var blevet bragt til affyringsstedet fra Rusland samme dag, og returneret til Rusland den nat, angrebet fandt sted.

Der er to ting at bemærke: Obama og NATO erklærede, inden for få minutter efter, at denne grusomhed fandt sted, at Rusland var ansvarlig, uden noget som helst bevis, og de brugte denne falske påstand som basis for at pålægge Rusland sanktioner, der sluttelig førte til det nuværende ræs imod en atomkrig under Obamas direktion. For det andet, så består JIT af repræsentanter fra Malaysia, Holland, Australien, Belgien og Ukraine, under hollandsk ledelse, og placerer således det anglo-hollandske imperium i chefstolen. Ukraine, som sandsynligvis er ansvarlig for angrebet, burde aldrig have fået lov at deltage, udover, at de skal levere beviser, hvilket Ukraine undlod at gøre mht. mange nøglebeviser, alt imens Rusland, der blev ekskluderet fra undersøgelsen, afleverede alle sine radarbeviser og andre beviser, til trods for, at de vidste, at undersøgelsen var forudindtaget.

Faktisk opdagede russerne for blot to dage siden endnu en kommerciel radarovervågning af området på dagen for angrebet, og stillede det til JIT's disposition med en forklaring om, at det beviste, at der ikke blev affyret nogen missiler fra det oprørsbesatte territorium den dag. JIT skal angiveligt have

sagt, at de ikke havde tid til at inkludere dette nye bevis.

Ifølge Sputnik sagde de russiske eksperter, at et missil, der skulle være blevet affyret fra den region, som JIT har identificeret, ikke kunne have undgået at blive observeret i dette nye radarbevis.

Talskvinde for det russiske Udenrigsministerium, Maria Zakharova, erklærede i dag: »De hollandske anklageres konklusion bekræfter, at sagen er forudindtaget og politisk motiveret ... Det lyder som en ond joke, men Ukraine blev gjort til fuldgældigt medlem af JIT, hvilket gav dem lejlighed til at forfalske bevismateriale og se til, at sagen udviklede sig til deres fordel.«

Generalløjtnant Igor Konashenkov fra Forsvarsministeriet sagde i dag: »Vi har omhyggeligt undersøgt dagens erklæring fra repræsentanterne for det hollandske team ... Lad mig minde om, at alle data, der i dag blev fremlagt under undersøgelsesgruppens briefing, har to hovedkilder: internettet og de ukrainske specialtjenester. Denne informations objektivitet giver grund til tvivl, og som en konsekvens heraf, også konklusionerne på basis af denne information.«

Generalen tilføjede: »Den ukrainske side ligger inde med data over situationen i luftrummet i det område, hvor Boeing 77-flyet fra Malaysian Airlines styrtede ned, fra både civile og militære kilder. Den kendsgerning, at Ukraine ikke har offentliggjort radardata, fører os til den antagelse, at missilet, hvis det var en Buk, blev affyret fra et territorium, der var under det ukrainske militærs kontrol.«

Ministeriet udstedte ligeledes en erklæring i dag, som sagde: »Russiske antiluftskyts-missilsystemer, inklusive BUK, har aldrig krydset den russisk-ukrainske grænse. Dette er, hvad vi på ansvarlig vis erklærede umiddelbart efter styrtet den 17. juli, 2014.«

Kongressen leverer en øredøvende lussing til Obama og anglo-saudierne

Leder fra LaRouchePAC, 28. sept., 2016 – Den amerikanske Kongres leverede i dag en rungende tilsidesættelse af Barack Obamas veto fra 23. september imod S. 2040, JASTA-lovforslaget (Loven om Retsforfølgelse af Sponsorere af Terrorisme), med et stemmetal i Senatet på 97-mod-1 til fordel for tilsidesættelse; og en

stemmeoptælling i Repræsentanternes Hus på 348-mod-77. Tilsidesættelsen krævede et flertal på 2/3 i begge Kongressens kamre, hvilket blev opnået med en bred, tværpolitisk margin.

Konsekvenserne heraf er massive.

Med JASTA-loven nu som gældende lov i landet, er de smuthuller blevet fjernet, der blokerede for, at familier og overlevende fra angrebet d. 11. september kunne sagsøge Kongeriget Saudi-Arabien ved amerikanske føderale domstole, for deres meddelagtighed i 11. september. En høring er allerede planlagt i den Føderale Domstol for New Yorks Sydlige Distrikt i november, og her vil familier til ofre for 11. september endelig blive i stand til direkte at konfrontere det saudiske monarki og forfølge yderligere beviser på den saudiske regerings støtte til 11. september-flykaprerne, hvoraf 15 var saudiske statsborgere.

Muligheden for at gøre nye opdagelser vedrørende den saudiske rolle i angrebet d. 11. september 2001 blev for nylig, den 15. juli, 2016, yderligere forstærket med den offentlige frigivelse af det 28 sider lange kapitel fra den oprindelige Fælles Kongresundersøgelsesrapport om 11/9, fra 2002, som afslører tidligere hemmeligholdte beviser for den rolle, som den tidligere saudiske ambassadør til USA, prins Bandar bin-Sultan, spillede i at støtte mindst to af terroristerne fra 11. september, sammen med dokumentation for flykaprernes tilknytning til snesevis af andre saudiske embedsmænd på alle niveauer i regeringen og kongefamilien.

Prins Bandars rolle i angrebene d. 11. september er af særlig betydning på grund af hans nære forbindelser til Bush-familien og endnu tættere bånd til briterne. Bandar var, sammen med den tidligere britiske premierminister Margaret Thatcher, mægleren i Al Yamamah-aftalen, en tuskhandel om britiske våben for saudisk olie. Under Al Yamamah-byttehandlen blev hundreder af milliarder af dollars omdirigeret til hemmelige, fælles anglo-saudiske offshore-konti, med henblik på at finansiere terrorisme, mord og politiske kup i hele verden. Et fremtrædende medlem af det britiske Underhus, og som også er en højtplaceret person i det britiske forsvarsetablisement, advarede i juni ligefremt om, at, hvis JASTA skulle blive vedtaget som amerikansk lov, kunne det britiske monarki og den britiske regering blive sagsøgt, sammen med saudierne.

»En historisk sejr«

Lyndon LaRouche, hvis Politiske Aktionskomite (LPAC) har mobiliseret intensivt for dagens resultat, beskrev afstemningen som »En historisk sejr. Den er en anledning til glæde; den har vendt et nyt blad i historiebogen. Det verdensomspændende, positive potentiale er enormt.« Men LaRouche advarede

imidlertid, »Hvor langt, og hvorhen, det bringer os, er endnu ikke klart. Gør jer klar til at finde ud af det.« Han tilføjede: »Husk, at I har såret Djævelen hårdt. Og Djævelen vil ikke takke jer for det!«

Det overvældende nederlag til præsident Obama og saudierne kom på trods af, at hele Obamaadministrationen var blevet mobiliseret til at lægge pres på Kongressen om at støtte hans veto, og det saudiske monarki har, rapporteres det, hældt \$9,4 millioner ind, i en desperat lobbyindsats for at købe medlemmer af Kongressen. I sidste ende afviste en tværpolitisk koalition af førende senatorer og kongresmedlemmer Obamaadministrationens løgne om, at JASTA udgør en trussel mod amerikanske interesser i udlandet, og de leverede det største politiske nederlag til præsident Obama, siden han først tiltrådte embedet.

I dag afholdt begge Kongressens kamre en to timer lang debat forud for den historiske afstemning, og langt de fleste af indlæggene understregede 11. september-familiernes rettigheder til langt om længe at opnå juridisk retfærdighed, og til at konfrontere det saudiske monarki og dets agenter for deres medskyld i det værste terrorangreb nogensinde på amerikansk jord.

Meget af debatten var optaget af at aflive Obamas påstand om, at JASTA ville åbne op for gengældelse mod amerikanske soldater, virksomheder og diplomater fra udenlandske regerings side. Førende fortalere for JASTA, herunder senatorerne Charles Grassley (R-Iowa) og Charles Schumer (D-New York), og kongresmedlemmerne Robert Goodlatte (R-Va.) og Jerome Nadler (D-New York) gjorde det gentagne gange klart, at JASTA blot lukker et smuthul i lovgivningen, der har eksisteret siden 1970'erne, og således nu gør det muligt for amerikanske borgere at sagsøge udenlandske regeringer, der beviseligt har ydet støtte til terrorangreb på amerikansk jord. Men dette smuthul har gjort det muligt for Kongeriget Saudi-Arabien at unddrage sig amerikansk, juridisk retfærdighed i de sidste 15 år, og den mulighed er nu bragt til ende.

Bredere strategiske muligheder

Den succesfulde, tværpolitiske indsats, der underkendte præsident Obamas veto imod JASTA, kan og skal nu, med samme intensitet, rettes imod andre vitale spørgsmål, begyndende med behovet for, at Kongressen omgående vedtager de lovforslag om genindførelse af Glass-Steagall, der allerede er fremsat i begge Kongressens kamre; lovforslag, der sigter mod at opdele for-store-til-at-lade-gå-ned-bankerne, som befinder sig på kanten af et sammenbrud, der er langt værre end i 2008. Tysklands Deutsche Bank, den største indehaver af derivater blandt alle banker i verden, står umiddelbart foran sammenbrud, og hele det

transatlantiske banksystem står til at krakke, som et direkte resultat heraf

En genindførelse af Glass-Steagall er det første, uomgængelige skridt mod at lancere en reel, økonomisk genrejsning, gennem massive kapitalinvesteringer i presserende tiltrængte infrastrukturprojekter, forskning og udvikling, og især en genoplivning af Amerikas nu kollapsede NASA-rumprogram. En sådan indsats kan, nu og her, skabe millioner af nye produktive arbejdspladser. I Eurasien bliver et massivt program for infrastrukturinvesteringer gennemført under Kinas ledelse, og under banneret af præsident Xi Jinpings initiativ for Ét bælte, Én vej. Den russiske præsident Vladimir Putin har vedtaget dette initiativ og har foreslået, at den Eurasiske Økonomiske Union integreres i indsatsen, som tidligere USA-ambassadør Chas Freeman nyligt beskrev som det største infrastrukturprojekt i menneskets historie.

I stedet for at arbejde på at sabotere det Ny Silkevejsprojekt, hvilket har været USA's politik under præsident Obama, bør USA fuldt ud omfavne programmet for Ét bælte, Én vej og således udvide det til at blive en ægte [Verdenslandbro](#).

USA's Kongres har for første gang i lange tider handlet med én stemme på vegne af det amerikanske folks vitale interesser. JASTA-loven gavner alle amerikanere og især dem, der mistede deres kære i angrebene d. 11. september, eller selv blev alvorligt såret.

Afstemningen frembyder en større håbets bavn for, at den samme ånd af national interesse nu hurtigt kan overføres til de øvrige handlinger, der er afgørende for USA's og verdens overlevelse og fremgang.

Foto: USA's Senat vedtager med stemmerne 97 mod 1 at underkende præsident Obamas veto af Loven om Retsforfølgelse af Sponsorere af Terrorisme. Få timer senere fulgte Repræsentanternes Hus trop, og JASTA bliver nu landets lov.

Den Nye Silkevej er »vor tids kald«

27. sept. 2016 – I en tale på et seminar om initiativet for Bæltet-og-Vejen, med temaet, »Fælles minde, fælles udvikling«, i Xi'an, Kina, den 27. september, opsummerede Liu Qibao, leder af Kinas Kommunistiske Partis Centralkomites PR-afdeling, resultatet af de første tre år af initiativet for Bæltet-og-Vejen.

Liu sagde: »Efteråret er høsttid. Det glæder os at se, at, siden Bæltet-og-Vejen blev vedtaget, har landene langs med ruten gennemført et stigende samarbejde omkring kommunikation af politik, handel og aktivers konnektivitet, samt udveksling folkene imellem. Som et resultat har den første høst været frugtbar. Et voksende antal lande og internationale organisationer har deltaget i opførelsen af Bæltet-og-Vejen. Kina har underskrevet aftaler med flere end 30 lande og lanceret samarbejde om varefremstilling og produktionskapacitet med flere end 20 lande langs ruten. Det finansielle samarbejde, repræsenteret af Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB) og Silkevejsfonden, gør stødt fremskridt. Flere milepæle-projekter er blevet gennemført. Mellempolitiske interaktioner inden for kultur, uddannelse, videnskab, turisme og handel øges.

»Vi bør bemærke, at resultaterne af tempoet og skalaen af initiativet for Bæltet-og-Vejen har været bedre end forventet. Vi har nu en klarere vision af dette initiativs udsigter og har større selvtillid mht. at opnå den. I øjeblikket har Bæltet-og-Vejen for det meste fuldført planlægningsstadiet og tager nu skridt til konkret implementering og vedvarende udvikling.

Der er en mere udbredt konsensus i det internationale samfund om, at initiativet besvarer vor tids kald og lever op til de relevante landes forhåbninger om at fremskynde udvikling. Det vil være med til at fremme økonomisk vækst langs ruterne og forøge den globale, økonomiske fremgang og således være med til at opretholde regional stabilitet og verdensfred. Dette er blevet tilskyndelsen til alle parter om at tilslutte sig.«

Liu understregede også, at Bæltet-og-Vejen repræsenterer en ny model for win-win-samarbejde.

»Den gamle Silkevej er en stor, historisk skat, og Bæltet-og-Vejen-initiativet er en kinesisk løsning med orientalsk visdom, designet til at forfølge almen fremgang og udvikling. Selv om Kina er fortaler for Bæltet-og-Vejen og fremmer den, så er den en fælles sag for alle parter. Opbygningen af Bæltet-og-Vejen vil sige at etablere et samarbejdsnetværk til gensidig fordel, snarere end det betyder at skabe en indflydelsessfære. Vi opmuntrer alle blomster til at blomstre sammen snarere end at opføre et soloshow; vi er fortalere for fælles udvikling, og ikke et nulsumsspil. Bæltet-og-Vejen udgør brede og åbne alleer, ikke private, ekskluderende veje«, sagde han.

Med henvisning til temaerne på det nylige Hangzhou-topmøde (G20), understregede han nødvendigheden af innovation.

»Grundlaget for Bæltet-og-Vejen ligger i inter-konnektivitet, og drivkraften

udgøres af fornuftigt arbejde og innovation. Imod et bagtæppe af risici og udfordringer, som verden står overfor, er samarbejde om innovation nøglen til at styrke en global, økonomisk genrejning og besvarer vor tids behov for at kunne klare disse spørgsmål og opnå en vedvarende udvikling.«

Liu understregede også det kulturelle tema med »dialog mellem kulturer«, som var grundlaget for konceptet med Bæltet-og-Vejen.

»Med den fælles indsats fra alle parter side, vil fundamentet med konnektivitet mellem veje og folkenes hjerter blive konsolideret. Det vil være med til, at forskellige kontinenter med forskellige kulturer og overbevisninger går sammen om opbygningen af Bæltet-og-Vejen. Under denne proces vil vi skabe en situation, hvor folk fra alle lande langs med ruten kommer til at lære hinanden bedre at kende, nærer venskaber og blive mere forstående og respektfulde over for hinanden.«

Lavrov – Er Kerry nu under Pentagons kontrol?

27. sept. 2016 – Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov sagde i et interview i går, at USA forsøger at aflede verdens opmærksomhed fra det amerikanskledede angreb mod syriske tropper i Deir Ez Zor den 17. sept., men tilføjede, at det synes at være under Pentagons styrelse.

»Da den humanitære konvoj blev ramt [den 19. sept.], forlangte vi, at man foretog en undersøgelse. John Kerry, en god partner til mig, opførte sig på en måde, han aldrig tidligere har gjort. Han hævdede, at undersøgelsen muligvis ville finde sted, men de ved, hvem, der gjorde det, nemlig den syriske hær eller Rusland, og at det i alle tilfælde var Ruslands skyld«, sagde Lavrov. Kerry syntes at være blevet »bundet af skarpt kritik fra det amerikanske militærapparat«, bemærkede Lavrov.

Lavrov fastholdt det diplomatiske bedrageri mht. Obamas rolle: »Barack Obama har, fik jeg at vide, altid støttet samarbejde med Rusland, og han bekræftede det selv under mødet med Vladimir Putin i Kina. Det ser for mig ud, som om militæret ikke adlyder deres øverstkommanderende ret meget.«

Lavrov gentog også, at USA ikke gør, hvad det har indgået aftale om at gøre.

Kerry-Lavrov-aftalen fra 9. sept. havde som sin førsteprioritet på listen, en skelnen mellem USA-støttede grupper og Al-Nusra. »Hver gang, jeg møder Kerry, forsikrer han mig om, at Al-Nusra udgør den samme terrortrussel som Islamisk Stat«, sagde han. »Men de angriber ikke [Al-Nusra].«

Talskvinde for det russiske Udenrigsministerium, Maria Zakharova, anklagede i mellemtiden USA for at degradere selve FN's Sikkerhedsråd.

»Det er altid let at iscenesætte et show i Sikkerhedsrådet. Men dette er en struktur, der har med ekstremt vigtige spørgsmål at gøre og træffer alvorlige afgørelser. Det, som den amerikanske side foretager sig i FN's Sikkerhedsråd, er ganske enkelt en devaluering af denne organisations betydning«, sagde hun til Rossiya 24 i et interview. »USA indgik en forpligtelse [til at skelne mellem terrorister og oppositionen], og den har de ikke opfyldt«, hvilket hun indikerede var årsagen bag USA's helt igennem udiplomatiske opførsel i Sikkerhedsrådet. På sin Facebookside læssede Zakharova af på Samantha Power som respons på Powers karakteristik af det syriske-russiske angreb mod det af oprørerne besatte Aleppo som barbarisk: »Med hensyn til billedet ... så har verden ikke set noget mere barbarisk i moderne historie, end Irak og Libyen forgjort på Washington-manér.«

[Filippinernes Duterte:](#) [Jeg krydser Rubicon i relationerne](#) [med USA](#) [– og vender mig mod Rusland og Kina](#)

26. sept., 2016 – Den filippinske præsident Rodrigo (Rudy) Duterte sagde i dag til pressen, at han i vid udstrækning udvider relationerne med Rusland og Kina. Han sagde, at han meddelte denne ændring til den russiske premierminister Dmitry Medvedev, da de mødtes under ASEAN-topmødet i Laos i denne måned.

»Jeg har ført samtaler med premierminister Medvedev; vi havde en samtale på tomandshånd, og jeg sagde, 'Jeg tror, jeg står umiddelbart for at krydse Rubicon mht. USA, i det mindste for de næste seks år. Jeg vil få brug for jeres hjælp til alt – handel, forretninger – og jeg vil åbne op.'«

Han tilføjede, at dette ikke betød en total degradering af relationerne med USA, kun, at der vil blive stærkere bånd til Rusland og Kina, rapporterede *Daily Tribune*.

Duterte tilføjede, at han er ligeglad med, om amerikanske virksomheder i Filippinerne, især flyselskaberne, går bankerot, skrev *Tribune*.

»Træk bare jeres investeringer ud. I skal være velkomne. Jeg vil fortælle mine landsmænd, at jeg bærer ansvaret; hav tålmodighed med mig, for jeg vil straks rette op på dette. Jeg vil åbne op for den anden side af den ideologiske barriere – Kina og Rusland, kom. Hvis I opfører jer, har jeg seks år endnu. Jeg vil sørge for, at I ikke fortryder det ... Jeg vil invitere Kina og Rusland til at etablere et nyt flyselskab her.«

Duterte sagde også, at han har forpligtet sig over for både den kinesiske præsident Xi Jinping og Medvedev til at besøge Beijing og Moskva meget snart (der er nu programsat et besøg i Beijing i slutningen af oktober). Duterte sagde, at den alliance med Rusland og Kina, der nu planlægges, vil blive orienteret mod økonomi og ikke militær, selv om han er ivrig efter at købe militærudstyr fra Rusland. Han sagde, at begge lande var gået med til at »give mig det lempeligste lån, der skal tilbagebetales om 20-25 år.«

Den filippinske viceudenrigsminister Charles Jose sagde, at Rusland har mere fleksible betalingsaftaler og betingelser for køb af våben.

Foto: Dutertes nye udenrigspolitik: Præsident Rodrigo Duterte sidder mellem Ruslands premierminister Dmitry Medvedev (venstre) og Indonesiens præsident Joko Widodo under gallamiddagen på anden dag af ASEAN-topødet i Vientiane, Laos, den 7. september, 2016.

[Et nederlag for Obama over JASTA-loven kan blive begyndelsen til](#)

Det britiske Imperiums fald

Leder fra LaRouchePAC, 27. sept. 2016 – En afgørende kamp mellem to, globale magtstrukturer – Det britiske Imperium og dets internationalt bankerotte finansoligarki på den ene hånd, og det nye paradigme for udvikling, centreret omkring Kina, Rusland og de kræfter, der er knyttet til LaRouche-bevægelsen i USA og Europa, på den anden – afgøres netop nu i USA. Det amerikanske Senat skal efter planen afholde en to timer lang debat onsdag morgen, og derefter stemme, for at tilsidesætte, og dermed ugyldiggøre, den britiske marionet Obamas forræderiske veto af Loven om Retsforfølgelse af Sponsorere af Terrorisme (JASTA), der ville gøre det muligt for amerikanske ofre for 11. september at anlægge sag imod de saudiske kongelige, der finansierede og dirigerede terrorangrebet mod USA den 11/9. Det er de samme sponsorer af grundlæggende set alle efterfølgende terrorbevægelser i hele verden, inklusive de terroriststyrker, der ødelagde Irak og Libyen, og som forsøger at gøre det samme i Syrien.

De, der forstår, at menneskehedens skæbne, selve civilisationens skæbne, er under trussel fra dette britisk/saudiske udyr, mobiliserer internationalt for at udøve pres og give opmuntring til medlemmer af USA's Kongres, der tidligere enstemmigt vedtog JASTA-loven, for at de skal gå op imod præsidentens forræderiske veto, der placerer Obama solidt på terroristernes side, og ligeledes på deres Riyadh- og Londonbaserede sponserers side.

En massiv mobilisering af Imperiets håndhævere er blevet indsat i kampen. Saudierne spenderer mere end \$250.000 om måneden i kampen mod JASTA-loven og hyrer magtfulde lobbyister til at intimidere Kongressen. De har også truet store, amerikanske selskaber med at lukke deres enorme aktiver i det saudiske kongedømme og krævet, at de bruger deres indflydelse til at true kongresmedlemmer til at opretholde Obamas veto. Ifølge Politico har GE, Dow Chemical, Boeing og Chevron, og muligvis andre, allerede tilsluttet sig forsvaret af Imperiets terroriststyrker imod amerikanske ofre for denne terror, ved at lægge pres på kongresmedlemmer for at opretholde Obamas veto, med løgne om, at loven vil føre til en masseflugt af internationale virksomheder og til kapitalflugt fra USA, og til den amerikanske økonomis kollaps.

Realiteterne bag denne kamp er den umiddelbart forestående fare for en global krig og økonomisk kaos, hvis USA fortsætter sin geopolitiske konfrontation med Rusland og Kina. USA's forsvarsminister Ash Carter – der fremover bør kendes som »Atom-Ash« Carter – optrådte i dag på Minot Flyvebase i North Dakota, en strategisk atomvåbenbase. Stående foran et B52-atombombefly erklærede Carter, at

USA må udskifte og modernisere hele sit atomvåbenlager for at konfrontere det, han beskrev som en reel trussel om et angreb fra Rusland eller Nordkorea – selv, hvis det skulle være et konventionelt angreb uden atomvåben. Obama har tidligere annonceret et \$1 billion stort program til modernisering af nogle af USA's atomvåben. Nu har »Atom-Ash« udvidet dette yderligere for at imødegå en ikke eksisterende trussel, alt imens Obama og Carter deployerer amerikanske, strategiske styrker langs hele den russiske grænse i Europa og langs den kinesiske grænse i Asien, en trussel, der er uden fortilfælde, mod disse landes sikkerhed.

Det bør heller ikke overraske nogen, at Carter også lagde blæk til et brev til Kongressen med krav om, at de opretholdt Obamas veto af JASTA og hævdede, at loven ville udgøre en fare for vore militære udflugter i hele verden.

Samtidig rapporterer Reuters, at unavngivne embedsfolk fra Obamaadministrationen har informeret dem om, at USA overvejer at levere skulderbårne antiluftskytsmissiler (Manpads) til oppositionen i Syrien, og muligvis endda jord-til-luft-missiler (SAMs). Et sådant træk ville klart bringe verden nærmere til en verdenskrig.

Bag denne krigens og terrorens vanvid står Imperiets bankerotte banksystem. I takt med, at Deutsche Bank smuldrer, ryster truslen om smitte fra kollapset af deres derivatportefølje – den største i nogen bank i verden – allerede fundamentet for hele systemet.

Problemet i dag er, sagde Lyndon LaRouche, at USA som nation for det meste og i vid udstrækning kontrolleres af det britiske imperiesystem; masse mordere, som vi hader. Vi er i færd med at mobilisere grupperinger af mennesker i USA, der er passende til at få jobbet gjort: vedtagelsen af den lov, der vil begrave briterne. Hvad er britisk? Obama! Vi må samle de kræfter, der vil få jobbet gjort, med at sikre, at Obama ikke vil stå i spidsen for USA's politik, og med vedtagelsen af at tilsidesætte JASTA-vetoet, befinder vi os på randen af at opnå den nødvendige margin for en succes, for at få kræfterne til at ødelægge Det britiske Imperium, hvilket vil sige Obama, og, i de kommende dage, tage kontrollen over den politiske beslutningstagning i USA tilbage.

Spørgsmålet er det følgende: Kan vi, imellem os, med Kina og Rusland som allierede, samle de tilstrækkelige styrker til at overvinde dette onde?

Vi er i færd med at orchestrere en afgørelse, der vil bestemme verdens skæbne, sagde LaRouche. Vi må have førende kræfter med tilstrækkelig styrke til at bringe til fald briterne, saudierne: de onde mennesker. Vi er muligvis ikke de

bedste mennesker, men vi er menneskelige!

Foto: Obama besøger sin herre umiddelbart efter sin indsættelse i embedet, for at påbegynde sit eftermæle som en britisk agent. (flickr/whitehouse, Pete Souza, 1. april, 2009.)

[Det sker i Verden – Infrastruktur, videnskab og teknologi, nr. 11](#)

Med korte artikler fra hele verden. I dette nummer, bl.a.:

- NASA kalder Junos placering i kredsløb omkring Jupiter for en total succes
- Kinas Videnskabsprogram 2030 satser på at gøre Kina verdensførende inden for videnskab
- Kinesisk jernbanegruppe skal bygge Bangladesh' jernbane og jernbanebro over Padma-floden

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

[Rusland vil ikke acceptere yderligere ensidige skridt i Syrien](#)

26. sept., 2016 – Den syriske krig eksploderede i FN's Sikkerhedsråd i går, under et sammentræde, der var hasteindkaldt af USA, U.K. og Frankrig, i et forsøg på at standse den russiskstøttede offensiv i Aleppo. Ud fra nyhedsrapporteringen at dømme, så var det ikke en diplomatisk indsats, men snarere et forsøg på at anklage den russiske og syriske regering for krigsforbrydelser, en bestræbelse, der blev vendt imod de tre vestlige

repræsentanter af Rusland og Syrien, der anklagede dem for at støtte terrorister.

»Det, Rusland sponsorerer og gør, er ikke kontraterrorisme; der er barbarisme«, sagde en hyperventilerende Samantha Power (USA's FN-ambassadør). »I stedet for at forfølge fred, skaber Rusland og Assad krig. I stedet for at være med til at få livsreddende hjælp igennem til de civile, bomber Rusland og Assad de humanitære nødhjælpskonvojer, hospitaler og akutte beredskabsmandskab, der desperat forsøger at holde folk i live.«

Ruslands ambassadør til FN, Vitaly Churkin, svarede ved at sige, at Rusland ikke længere vil acceptere ensidige tiltag. »Vi har altid gjort indrømmelser, i det mindste har vi forsøgt, og har opnået aftaler med den syriske regering«, sagde han. »I det lange løb endte det alt sammen med, at de militante kæmpere omgrupperedes, modtog forstærkning og iscenesatte nye offensiver.« Dernæst fulgte et ensidigt krav om, at den syriske regerings krigsfly skulle ophøre med flyvninger, som en indledningsvis betingelse, sagde Churkin. »Først sagde de, tre dage. Så sagde de, 'Nej, USA's præsident har skiftet mening, vi må have syv dage.' Ingen ved, hvorfor. Sådanne taktiske tricks kan ikke fortsætte i al evighed. Vi vil ikke gå med til yderligere ensidige skridt«, sagde han.

Den amerikanske side har, med hans ord, »faktisk erkendt sin manglende evne til at øve indflydelse på de grupper, den kontrollerer, og ærligt implementere aftalerne«, først og fremmest med at skelne mellem moderate grupper og terrorister og »trække relevante skillelinjer på jorden«.

Basar Ja'afari, Syriens FN-ambassadør, sagde til Rådet, at Syrien fortsat vil være forpligtet over for bekæmpelse af terrorisme, og at andre må ophøre med at udnytte det syriske folk. Han lovede, at den syriske regering ikke vil afgive én eneste centimeter af landets territorium, i henhold til den syriske forfatning og international lov, og understregede, at det, at gøre den humanitære krise politisk, kun vil forlænge den, øge syrerne lidelser og opmuntre til spredning af terrorisme. Han hånede de amerikanske, britiske og franske repræsentanter, der tilsyneladende har »genopdaget hjulet, når de siger, at den syriske regering søger at vinde Aleppo tilbage«. Man kan forestille sig, hvor storstilet denne monumentale opdagelse, som repræsentanterne af de tre, permanente medlemsstater i Sikkerhedsrådet har gjort, er, som om Aleppo er en by i Djibouti eller Afghanistan eller i Brasilien!«

Ja'afari fremførte anklagende, at USA, U.K. og Frankrig, de lande, der havde indkaldt til sammentrædet, gentagne gange havde blokeret for resolutioner i Sikkerhedsrådet, der fordømte terrorangreb, ved hjælp af selvmordsmetoder, i

Syrien, og nu er de engageret i en indsats for at »redde« bevæbnede terrorgrupper, som de på falsk vis giver betegnelsen »moderat opposition« og tilføjede, at dette altid sker, når de er på randen til at blive nedkæmpet. De glemmer, sagde han, billedet af en 12-årig, palæstinensisk dreng, der blev halshugget i Aleppo af Nour Eddin al-Zenki, en anti-Assad-gruppe, som USA faktisk støtter.

»Vi mener, at visse permanente medlemsstaters indkaldelse til dette sammentræde udgør et budskab fra disse stater til Jabhat al-Nusra og andre terrorgrupper med tilknytning hertil om, at den støtte og politiske dækning, de får, stadig står ved magt og ikke vil ophøre«, sagde han.

Foto: Ruslands ambassadør til FN Vitaly Churkin i FN's Sikkerhedsråd, den 25. sept., 2016.

Obamaadministrationens brug af terrorisme umuligt at overdrive eller benægte

26. sept., 2016 – En hel del afsløres nu, i kølvandet på USA's og »koalitionens« luftstyrkers bombing af den syriske hær den 17. sept., som indikerer, at Obamas Hvide Hus' relation til terrorisme går længere end til »utilsigtet« at sprede denne gennem krige for regimeskifte. For to år siden afslørede den fyrede chef for USA's Forsvarets Efterretningstjeneste, general Flynn, at Det Hvide Hus på forhånd bevidst accepterede dannelsen af et terrorisme-»kalifat« i Irak og Syrien som det sandsynlige resultat af sin politik for regimeskifte i Syrien. Men, USA har brugt og støttet dette »ISIS«- og »al-Qaeda«-kalifat mere aktivt.

Veteranjournalist Jürgen Todenhöfer, der i mange år har rapporteret fra Syrien – inklusive års kontakt med syriske »oprørere« – har for 10 dage siden, for den tyske publikation *Focus*, lavet et interview med den øverstbefalende for den al-Qaeda-tilknyttede organisation, Jabhat al-Nusra. Fotografier af høj kvalitet af den øverstbefalende sammen med Todenhöfer og det svært bevogtede stenbrud, hvor samtalen fandt sted, attesterer interviewet.

»Abu Al Ezz talte meget tit om sine pengekilder i Saudi-Arabien, Qatar og Kuwait«, skrev Todenhöfer. »Vi har researchetmandens identitet og ved praktisk

taget alt om ham.«

»Vi er en del af al-Qaeda«, sagde kommandøren til Todenhöfer og forklarede ligeledes, at ISIS var en del af dem – al-Qaeda – og støttede dem, indtil de hver især »gik deres egne veje«.

Og midt i mange beskrivelser af al-Nusras/al-Qaedas kampe og mål for at »vælte diktaturerne«, fortalte El Ezz Todenhöfer, at terrorhæren havde modtaget amerikanske skulderbårne TOW-panserværnsmissiler, ikke »indirekte, gennem den Frie Syriske Hær«, som Todenhöfer havde antaget, men derimod direkte fra USA. Da de var under belejring af den syriske hær, kom »eksperter fra flere lande« dem til hjælp med sådanne våben. »Også amerikanske eksperter?«, spurgte journalisten. »Ja.« »Fra regeringer, eller privatpersoner?«. »Fra regeringer«, svarede Al Ezz. »Amerikanerne står på vores side.«

Syriens permanente repræsentant til FN, Bashar al-Jaafari, hævdede i FN's Sikkerhedsråd den 25. sept. skarpt, at hans lands efterretningstjeneste kender det sted i Aleppo, hvor jihadi-gruppen Ahrar al-Sham har oplagret kemiske våben, som forberedelse til et kemisk angreb »under falsk flag«, som den syriske regering skal beskyldes for. Jaafari tilføjede, at to »amerikanske eksperter« den 6. sept. blev observeret, da de besøgte dette sted, og dernæst forlod Syrien via Tyrkiet. Man bør erindre sig sarin-angrebet i 2013, der dræbte og lemlæstede folk i Damaskus: USA og NATO lagde omgående og udtrykkeligt skylden på Syriens regering; men det er stadig ikke blevet fastslået, hvem angrebets ophavsmænd var.

Blev USA's luftangreb den 17. sept. mod tropper fra den syriske hær i Deir ez-Zor gennemført i direkte koordination med ISIS? Hadiya Khalaf Abbas, formand for det syriske parlament, sagde til det libanesiske Al Mayadeen-TV, at »Den syriske hær opfangede en samtale mellem amerikanerne og Daesh (ISIS) før deres luftangreb mod Deir ez-Zor«. Hun gav imidlertid tilsyneladende ingen detaljer, men sagde i stedet, at disse ville blive offentliggjort senere.

[Londonavisen Telegraph minder om, at JASTA er en trussel imod](#)

Londonistan-terrorisme

26. sept., 2016 – I en signal-lederartikel i dag mindede Londonavisen *Telegraph* krigspartiet i Storbritannien og USA om, at London, så vel som Saudi-Arabien, har terrorister, der nu udsættes for risiko fra JASTA. *Telegraph* går i kraftigt forsvar for præsident Barack Obamas forræderiske forsvar for sine partnere i krig og terrorisme, imod Loven om Retsforfølgelse af Sponsorer af Terrorismen, JASTA.

»Det var korrekt af Barack Obama at nedlægge veto mod loven om 11. september og beskytte USA's allierede, som Storbritannien«, lyder lederens titel. Den erklærer, at »JASTA-lovens hovedmål var at gøre det muligt for de pårørende til dem, der blev dræbt eller kom til skade i 11/9-angrebene, at lægge sag an mod Saudi-Arabien, hvis borgere var involveret i planlægningen af det værste terrorangreb i USA's historie.« Behændigt udtrykt, eftersom disse »borgere« er blevet påvist at omfatte Prins Bandar, daværende saudisk ambassadør til USA.

Men, fortsætter *Telegraphs* leder, »Hr. Obama følte sig nødsaget til at nedlægge veto imod loven pga. den potentielle skade, den kunne påføre nøgleallierede, såsom Storbritannien«; og her har lederen et link til en artikel fra 5. juni, 2016, »Hvorfor en amerikansk lov, der vil gøre det muligt for 11/9-familier at sagsøge Saudi-Arabien, er en trussel mod Storbritannien og dets efterretningstjenester«, af det konservative parlamentsmedlem Tom Tugendhat.

Årsagen er klar: Sponsoreringen af terrorisme, samt den udbredte rekruttering af terrorister, der har fundet sted i det, mange andre lande har kaldt »Londonistan«, uden forstyrrende indgriben fra de britiske myndigheder.

»Storbritanniens efterretnings- og sikkerhedstjenester, MI6 og MI5, er også bekymrede over implikationerne af den foreslåede lov, eftersom den kunne gøre dem sårbare over for fjendtlige sagsanlæg fra amerikanske advokater, der forsøger at bevise, at britiskbaserede jihadister har været involveret i terrorplaner imod amerikanske mål.«

Politikken for at føre krig for »regimeskifte« og med at støtte spredningen af terror imod nationer, er en britisk imperiepolitik, som både George W. Bush og Obama har fulgt. Chilcot-kommissionen, der afslørede Tony Blairs Irakkrig, samt det britiske Underhus' rapport, der tvang David Cameron ud af politik pga. hans Libyenkrig, beviser dette.

Telegraphs lederartikel minder amerikanere om, hvad der virkelig står på spil,

hvis man griber chancen for at underkende Obamas veto af JASTA og gøre en ende på hans forræderi.

RADIO SCHILLER den 27. september 2016:

Vil USA's Kongres tilsidesætte Obamas veto af JASTA (Loven om Retsforfølgelse af Sponsorer af Terrorisme)?

Med næstformand Michelle Rasmussen

Forpas ikke dette øjeblikks store chance – underkend Obamas JASTA-veto

Leder fra LaRouchePAC, 26. sept. 2016 – Vi er midt i en kamp for den afgørende JASTA-lov, mellem præsident Obama og de overlevende, familierne til ofrene og det første redningsmandskab, der trådte til efter angrebet 11. september. Kampen vil, med det amerikanske folks massive involvering, blive afgjort tirsdag og onsdag, før Senatets debat og afstemning om at underkende Obamas veto af JASTA-loven finder sted.

Disse overlevende og familier har aldrig fået retfærdighed, hverken for domstolene eller på anden vis, mod dem, der var de faktiske sponsorer af 11/9-angrebene, som nu beviseligt inkluderer Saudi-Arabien i særdeleshed. I 15 år har de nu set, hvordan Bush og Obama har forfulgt krige i lande uden nogen tilknytning til 11. september-begivenheden, og har spredt terrorisme i hele Mellemøsten, Nordafrika og Sydasien. Storbritannien og Saudi-Arabien har været partnere til Bush og Obama i disse krige, altimens rekruttering af terrorister

i London fortsatte uden for enhver kontrol og på globalt plan finansieredes af saudierne. Juridisk retfærdighed kræver, at 11. september-familierne og det første redningsmandskab har mulighed for at sagsøge disse sponsorer. Så denne kamp er om Loven om Retsforfølgelse af Sponsorer af Terrorisme – JASTA. Kongressen vedtog den med et overvældende flertal, og Obama nedlagde veto imod den for, sagde han, at beskytte Saudi-Arabiens »suveræne immunitet«.

I dag tilføjede London *Telegraph* sin lederartikel. »Barack Obama gjorde ret i at nedlægge veto mod 11/9-loven og beskytte USA's allierede, som Storbritannien«!

Ethvert medlem af Kongressen skal føle amerikanernes pres for at underkende dette veto, i dag og i morgen, hvor de begynder afstemningen for at underkende det. Dette er en enestående chance for at slå Obama og erklære hans krigspolitik skakmat, for fremtiden.

Men, hvis denne politik ikke overvindes – hvis det lykkes Obama at beskytte sine fæller i krig og i stedet vinde over Kongressens vedtagelse af loven for juridisk retfærdighed over dem – ja, så ligger vejen åben for, at han og Hillary Clinton kan fremprovokere en krigskonfrontation mod Rusland – en atomkrig, vi ikke overlever.

Obama viste ingen hensyn til »suveræn immunitet«, da denne blev frataget Argentina ved de amerikanske domstole således, at gribbefonde kunne udplyndre landet for milliarder. Der kom ingen støtte fra Obama til lovgivning, der havde til formål at beskytte afrikanske skyldnerlandes suveræne immunitet imod gribbefonde, der opkøbte disse landes statsgæld, og dernæst omgående forlangte hele gældsbeløbet indfriet.

Obama ønsker kun suveræn immunitet for Saudi-Arabien, når det forfølger en invasion, krigsforbrydelser og nær-folkemord i Yemen, støttet af Obamas våbensalg, og når det klart er blevet påvist, at Saudi-Arabien på højt niveau var involveret i angrebene 11. september.

Dette veto var forræderi. Hvis det står ved magt, og han beskytter sine krigsfæller mod Kongressen og det amerikanske folk, har Obama fripas til en optrapning frem til den totale konfrontation med Rusland.

Se blot på CBS-TV's »60 Minutes«, der valgte søndag aften til at sende et indslag, der hævder, at atomkrig er »nærmere end du tror«, og at det er Ruslands politik!

Se blot på det interview, som det tyske magasin *Focus* lavede med en højtplaceret

person i al-Nusra (al-Qaeda) i Syrien, hvor han dristigt erklærer, »Amerika står på vores side«.

Men kampen for at underkende vetoet af JASTA-loven udgør et øjeblik, hvor vi har en enorm chance for at gøre en ende på denne evindelige krig og terrorisme. Ingen amerikaner, der har mulighed for at komme igennem til sin repræsentant i Kongressen, bør forpasse denne chance – og den retfærdighed – som dette øjeblik byder.

Ring omgående til dit kongresmedlem! Kræv en underkendelse af Obamas veto: 202-224-3121.

Spørgsmål? Kontakt os venligst! (USA: 800-929-7566)

Foto: Borgere og medlemmer af akutberedskabet kommer sammen til støtte for 'tunnelen til tårnet 5 km-løbet', til ære for Stephen Siller, en New York-brandmand, der løb fra Brooklyn til WTC-tårnene den 11. september for at slutte sig til sine kolleger i brandkorpset. Han omkom under redningsarbejdet. [flickr/ncngpao – September 14, 2013]□

[‘Ingen overlevende’](#) [Video fra LaRouchePAC](#) [Danske undertekster](#)

En mørk, grusom, men helt igennem sandfærdig afbildning af truslen om en termonuklear krig og konsekvenserne, og Obamas deployering af hovedparten af USA's termonukleare kapacitet i flere områder, som truer både Rusland og Kina.

[48 timer til at forme verdens fremtid](#)

Leder fra LaRouchePAC, 25. sept. 2016 – Søndag var Lyndon LaRouche meget ligefrem over for kolleger under en diskussion om præsident Obamas forræderiske veto imod JASTA (Loven om Retsforfølgelse af Sponsorere af Terrorismen) sidste

fredag, og om udsigterne til, at Senatet og Repræsentanternes Hus i begyndelsen af denne uge vil vedtage at tilsidesætte – dvs. ugyldiggøre – dette veto: »Vi vandt, og nu må vi sørge for, at det gennemføres.«

Præsident Obamas JASTA-veto var en forræderisk handling imod USA, og især imod dem, der mistede livet, mistede deres kære og deres helbred i begivenhederne den 11. sept., 2001. Med denne ene handling erklærede præsident Obama sin loyalitet over for de anglo-saudiske kræfter bag angrebene 11. september, og erklærede sig selv for en fjende af USA. Den forestående afstemning i Senatet, og dernæst i Huset, er derfor en prøve for andet og mere end blot en vital lovgivning, der ville gøre det muligt for ofrene for 11/9-angrebene at fremstille deres sag i retten imod det saudiske monarki, vigtigt, som dette i sig selv er. Det er også en prøve for, hvorvidt USA som nation er rede til at rejse sig imod imperiekræfterne og de kræfter, der er for krig, på et tidspunkt, hvor selve menneskehedens overlevelse står på spil.

Hvis det skulle lykkes præsident Obama og hans ejere i London og Riyadh at slippe godt fra at knuse JASTA, efter at begge Kongressens huse, gennem enstemmig konsensus, vedtog at sætte loven i kraft, hvad skulle så stå i vejen for, at han lancerer en krigsprovokation imod Rusland, der kunne føre til menneskelig ødelæggelse i et termonukleært holocaust? Dette er i realiteten, hvad der står på spil i de aktuelle opgør i Syrien og Ukraine.

På lignende måde truer Obama med at optrappe konflikten i det asiatiske Stillehavsområde, imod Nordkorea og Kina, hvor en lignende krigsfare allerede volder dette områdes ledere store bekymringer.

I løbet af weekenden opfordrede LaRouche til en total mobilisering af patriotiske kræfter, med henblik på at oversvømme Kongressen med telefonopringninger, e-mails og andre kommunikationer, med krav om, at JASTA skal træde i kraft gennem en overvældende flertalsafstemning for at tilsidesætte vetoet. JASTA er vejen til langt om længe at komme frem til sandheden om den saudiske og britiske hånd bag 11. september. Det ville genindsætte det saudiske monarki som anklagede i en amerikansk statslig domstol i New Yorks Sydlige Distrikt, og underkaste dem undersøgelse og retssag.

Vedtagelsen af at tilsidesætte Obamas veto af JASTA kan finde sted, hvornår det skal være, når Senatet igen træder sammen mandag. Ethvert individ og enhver institution, der værdsætter dem, der mistede livet i 11. september-angrebene og under den efterfølgende redningsaktion på Ground Zero, må sørge for, at Senatet, og dernæst Huset, leverer et overvældende nederlag til Obama, og til de saudiske og britiske monarkier.

Ifølge de seneste nyhedshistorier i *The Hill* og i andre medier, har det saudiske monarki hældt \$9,4 mio. ind i lobbykampagnen for at bekæmpe JASTA – og samtidig lyver de og hævder, at de intet havde med 11/9 at gøre. Tidligere valgte repræsentanter, inklusive Trent Lott og John Breaux, er kommet med på det saudiske monarkis lønningsliste gennem K Street lobbyfirmaer, og således defineret sig selv som »fremmede agenter«, der arbejder for en fjendtlig magt. Under Anden Verdenskrig blev Prescott Bush, fader til George H.W. Bush og farfar til George W. Bush, retsforfulgt under Loven om at Handle med Fjenden, pga. af sit forretningssamarbejde med Hitlers Tyskland. Vil nutidens forrædere få lov til at slippe godt fra den samme forbrydelse med samarbejde med fjenden?

Nedlæggelsen af veto mod JASTA udgjorde en »stor forbrydelse og misgerning«, som påbyder en omgående rigsretssag imod præsident Obama. Man kan ikke forsøge at mørklægge den værste terrorgrusomhed, der nogen sinde har fundet sted på amerikansk jord, og slippe godt fra det, især ikke, når man er USA's præsident og har aflagt ed på at overholde Forfatningen. I betragtning af præsident Obamas historie med massedrab, kan ingen sove roligt, før JASTA er blevet sat i kraft gennem et overvældende flertal i begge Huse. De næste 48 timer kunne meget vel afgøre USA's og menneskehedens skæbne. Tiden er ikke til at undfly sit ansvar.

Ring til dit kongresmedlem i dag! Kræv, at Obamas veto underkendes: 202-224-3121

Nogen spørgsmål? Kontakt os (USA: 800-929-7566).

Foto: Obama fingerer sympati for de myrdede under 11. september, alt imens han frem til i dag beskytter saudierne. (flickr/whitehouse: Photo by Pete Souza, May 14, 2014)

[Kina præsenterer nyt højhastighedstog til brug for Landbroen](#)

24. sept. 2016 – På den netop afsluttede, internationale transportudstilling i Berlin, »InnoTrans«, udstillede det kinesiske selskab CRRC en model af et nyt, interkontinentalt højhastighedstog, »Intercon«, designet til at gøre tjeneste på fremtidige landbro-jernbanestrækninger mellem Kina og Europa. Som *International Railway Gazette* rapporterer, har CRRC bygget på sin ekspertise fra forskellige transportudstyrsvirksomheder til passager- og godstransport, til at udvikle et dobbeltdækker-togsæt, der er indrettet til passagerer på øverste dæk og har

plads til modulgodsccontainere i stil med flytransport for neden.

Intercon-togsættet trækker på CRRC's familie af højhastighedstog efter »kinesisk standard«, af hvilke varianten til 350 k/t opnåede en hastighed på 420 k/t i juli under en prøvekørsel på pilotstrækningen af højhastigheds-jernbanelinjen Zhengzhou-Xuzhou. Fem forløber-togsæt i serien er nu i kommerciel drift på ruten Harbin-Dalian, og CRRC forventer at påbegynde serieproduktion før årets afslutning. Udviklingen af en 250 k/t-variant er i øjeblikket i gang, og det første tog forventes at rulle ud til næste år. CRRC viser også modeller af sit 200 k/t elektriske passagerlokomotiv, såvel som mellemhastigheds-inter-city EMU (electric multiple unit), og et koncept til at operere China Railway's planlagte regionale toget.

[NATO afviser russisk forslag til øget flysikkerhed over Østersøen](#)

24. sept. 2016 – NATO afviste i denne uge et russisk forslag om at forbedre flysikkerheden over Østersøen ved at kræve, at alle fly flyver med tændte transponders.

NATO-embedsfolk hævdede, det »ikke ville øge sikkerheden«, men den virkelige årsag er denne: et sådant samarbejde ville »overtræde« NATO's beslutning om at »suspendere samarbejde i praksis« med Rusland, rapporterer RT.

<https://www.rt.com/op-edge/360393-russia-improve-baltic-air-nato/>

Foto: Amerikanske F-22 Raptor kampfly.

Verden er ved at gå op i sømmene; Vi skal ikke have propaganda, men Løsninger!

Af Helga Zepp-LaRouche

Europas regeringer og betydningsfulde kræfter i USA må tilslutte sig det koncept, som Kina og BRIKS-landene fremlagde i forbindelse med det nylige G20-topmøde i Hangzhou: et »win-win«-samarbejde mellem alle verdens nationer, for at løse menneskehedens fælles problemer og omgående realisere en ny finansarkitektur og skabe en ny orientering for verdensøkonomien, der er baseret på videnskabelig og teknologisk innovation. Kort sagt: de gamle præmisser med geopolitik må smides over bord, og hele menneskehedens almene vel må udgøre udgangspunktet for løsningen af alle disse kriser.

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

Lavrov i FN: Advarer: »Tiden er inde til at lære lektien« af en unipolær verdens fiasko

23. sept. 2016 – Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov holdt en dyster og ildevarslende tale i dag i FN's Generalforsamling. En stor del af hans 18 minutter lange tale drejede sig om Syrien, og selv om han ikke direkte talte om faren for generel krig, så formidlede han umiskendeligt den farefulde tilstand, som verden i dag befinder sig i, med meget lidt tid tilbage til at »lære lektien«.

Lavrov sagde, at de forhåbninger, som opstod under sidste års FN-generalforsamling for en »overgang« fra unipolært til multipolært samarbejde, ikke var blevet indfriet, fordi nogle lande er for vant til at »gennemtvinge deres vilje over andre«, og vi ser eksempler på dette i Mellempøstens og

Nordafrikas forblødning.

»Selve fundamentet for internationale relationer undermineres«, og »tiden er kommet til at lære lektien« af disse fiaskoer. Han opsummerede det seneste år: at Ruslands assistance til Syrien på anmodning fra den suveræne regerings invitation lykkedes med at forhindre dens nedtagning. Men nu kan de aftaler, der blev indgået i FN's Sikkerhedsråd, og de nylige amerikansk-russiske aftaler om at forsøge at standse krigen, ikke virkeliggøres, med mindre IS, Jabhat al Nusra og deres terroristallierede nedkæmpes. Humanitærhjælp kan heller ikke realiseres.

Lavrov opfordrede til nedsættelse af en uafhængig kommission til at undersøge krænkelserne af den nylige våbenhvile, samt de to, store hændelser i Aleppo (angrebet mod nødhjælpskonvojen og drabet på syriske soldater), og han fordømte »sabotagen« af våbenhvileprocessen af fremmede lande, der agerer i Syrien med det formål at frembringe regimeskifte. Han fordømte de kræfter »i udlandet«, der »bruger ekstremister for at promovere geopolitiske fordele«.

Med hensyn til det globale billede, så henviste Lavrov hurtigt til NATO's bevægelser for at ekspandere og til udviklingen af antiballistiske missilsystemer, alt imens Vesten undlod at beskæftige sig med initiativer mod kemiske og biologiske våben, initiativer, som Rusland promoverer.

Meget vigtigt, så opfordrede han til, at Nordkorea opgav sit atomvåbenprogram og vendte tilbage til ikke-sprednings-regimet. Men, understregede han, Nordkorea må ikke bruges som en undskyldning for at »militarisere« Nordasien.

I modsætning til disse kriser, roste Lavrov det russisk-kinesiske samarbejde – både deres fælleserklæring fra juni 2016 om international lov, der opretholder principperne om suverænitet og FN's Charter, samt også Kinas lederskab som vært for det nylige G20-topmøde. Han erklærede, at både den Eurasiske Økonomiske Unions og Shanghai Samarbejdsorganisationens (SCO) åbenhed er chancer for fredelige relationer.

Link til den Fælles Erklæring fra juni: http://www.mid.ru/en/foreign_policy/news/-/asset_publisher/cKNonkJE02Bw/content/id/2331698

Steinmeier i FN: Verden må tage en beslutning

23. sept. 2016 – De, der følger med i talerne i FN, må være blevet slået af en streng, dyster tone i dag hos både den russiske udenrigsminister Lavrov og den tyske udenrigsminister Frank-Walter Steinmeier under deres taler for FN's Generalforsamling, der fandt sted inden for samme time.

De havde selvfølgelig begge deltaget i gårsdagens intense, katastrofale møde i den Internationale Syriske Støttegruppe.

Steinmeier dvælede ved to ting: kaosset og flygtningekrisen i Mellemøsten og Nordafrika pga. ødelæggelsen af Syrien, Irak og Libyen, og den »nye splittelse« i Europa efter Ruslands »krænkelse af international lov« og annektering af Krim. Han nævnte imidlertid, som også Lavrov havde gjort 30 minutter tidligere, »nogen fremskridt« i at få en våbenhvile i Ukraine, forhandlet gennem en indsats fra Normandiet Kontaktgruppen (Tyskland, Rusland, Frankrig, Ukraine) for at implementere Minskaftalen.

Han understregede, at hans forslag om mere opmærksomhed til våbenkontrol har til hensigt at styrke ikke alene FN's rolle, men også regionale grupper som OSCE, som vil have tysk formandskab til næste år. Tyskland rolle i OSCE, og dets ansøgning om medlemskab i FN's Sikkerhedsråd, er baseret på troen på »fred, retfærdighed, innovation og partnerskab«, sagde han. »Vi har valget, men vi må beslutte os«, sluttede han.

Obama vetoer JASTA med en stribe Løgne

23. sept. 2016 – Her til eftermiddag sendte præsident Obama et brev til USA's Senat med en meddelelse om, at han nedlagde veto mod JASTA-loven. Selve brevet var så fuldt af selvpromoverende løgne, at det burde udløse en enstemmig vedtagelse af at tilsidesætte vetoet i begge Huse. Kongresmedlem Walter Jones udsendte omgående en kort erklæring, hvor han udtrykte sin vrede over præsident Obamas handlinger, og 11. september-familierne udstedte ligeledes en omgående fordømmelse af Obama.

Familiernes fordømmelse lyder som følger:

»Vi er oprørte og forfærdede over præsidentens veto af JASTA, og over de ikke overbevisende og ikke holdbare grunde, han angiver som forklaring. Uanset, hvor meget, den saudiske lobby- og propagandamaskine måtte modargumentere, så udgør JASTA en omhyggeligt skitseret statut, der genopretter mangeårige lovprincipper, som har nydt upartisk støtte i årtier. Det vil afskrække terrorisme og stille de nationer, der støtter og finansierer den, til ansvar.

Vi er dybt taknemmelige for den enstemmige, upartiske støtte, som JASTA har i Kongressen, og vi ser frem til, at Senatet og Huset opfylder deres forpligtelser ved hurtigt at tilsidesætte dette veto.

Vi vil komme med yderligere detaljer om de mange urigtigheder i præsidentens ræsonnement i flere efterfølgende erklæringer.«

Underskrevet: Familier og Overlevende efter 11. september Forenet for Lovens Retfærdighed over for Terrorisme.

Brevet, som Obama sendte til Senatet, var afskyeligt og dryppede af forloren sympati for familierne og de overlevende, alt imens det fremførte de mest falske undskyldninger for at forsvare saudierne imod at blive konfronteret ved en amerikansk domstol. Nogle uddrag:

»Jeg har dyb sympati for familierne til ofrene for terrorangrebene den 11. september, 2001, der har lidt smerteligt. Jeg har også en dyb forståelse for disse familiers ønske om at forfølge sagen legalt, og jeg er stærkt forpligtet over for at assistere dem i deres bestræbelser.

I overensstemmelse med denne forpligtelse har jeg, i løbet af de seneste 8 år, instrueret min administration om skånselsløst at forfølge al-Qaeda, den terrorgruppe, der planlagde 11/9-angrebene. Vort militære og kontraterror-professionelles heroiske indsats har decimeret al-Qaedas lederskab og dræbt Osama bin Laden. Min administration har ligeledes stærkt støttet, og jeg har underskrevet, relevant lovgivning, der sikrer, at de mennesker, der så modigt responderede på denne forfærdelige dag, samt andre overlevende efter angrebene, vil kunne modtage behandling for alle de skader, der er en følge af angrebene. Og min administration har også instrueret Efterretningssamfundet til at udføre en undersøgelse med henblik på frigivelse, af »Fjerde Del af den Fælles Kongresundersøgelsesrapport, om Efterretningssamfundets Aktiviteter Før og Efter Terrorangrebene den 11. september«, således, at familierne til ofrene for 11/9 og et bredere publikum bedre kan forstå den information, som efterforskere har

indsamlet efter denne mørke dag i vores historie.

På trods af disse signifikante indsatser erkender jeg, at der ikke findes noget, der nogensinde kan fjerne den sorg, som 11/9-familierne er blevet påført. Min administration forbliver derfor ferm i sin forpligtelse til at assistere disse familier i deres forfølgelse af retfærdighed, og til at gøre alt, vi kan, for at forhindre endnu et angreb i USA. Men at vedtage JASTA som lov ville imidlertid hverken beskytte amerikanere mod terrorangreb, og heller ikke forbedre vores effektive respons til sådanne angreb. Som JASTA er skitseret, ville loven gøre private sagsanlæg mod udenlandske regeringer i amerikanske domstole muligt, baseret på beskyldninger om, at sådanne udenlandske regeringers handlinger i udlandet gør dem ansvarlige for terrorrelaterede skader på amerikansk jord. Denne lovgivning ville tillade legale anklager imod lande, der hverken af den eksekutive gren (dvs. præsidenten, -red.) er blevet udpeget som værende statssponsorer af terrorisme, og heller ikke har udført direkte aktioner i USA, med at udføre et angreb her. JASTA ville være skadelig for USA's nationale interesser mere generelt, hvilket er grunden til, at jeg returnerer den uden min underskrift.

For det første truer JASTA med, at vores effektive respons til indikationer på, at en udenlandsk regering har taget skridt til, uden for sine egne grænser, at give støtte til terrorisme, vil blive reduceret ved at tage sådanne anliggender ud af hænderne på vores nationale sikkerhed, og 2, professionelle inden for udenrigspolitik, og så placere dem i hænderne på private sagsøgere og domstole.

Enhver indikation af, at en udenlandsk regering skulle have spillet en rolle i et terrorangreb på amerikansk jord, er et særdeles alvorligt anliggende og fortjener en magtfuld respons fra en enig, statslig regering, der tager hele rækkevidden af vigtige og effektive redskaber, der er til rådighed, i betragtning. Ét af disse redskaber er at udpege den pågældende, udenlandske regering som statssponsor af terrorisme, hvilket medfører en hel stribe af følger, inklusive denne udenlandske regerings fratagelse af sin suveræne immunitet ved amerikanske domstole i visse terrorrelaterede sager, samt udsættelse for en række sanktioner. I betragtning af disse alvorlige konsekvenser udpeger man kun en stat som sponsor af terrorisme efter, at professionelle fra national sikkerhed, udenrigspolitik og efterretningsvæsen omhyggeligt har undersøgt al tilgængelig information for at afgøre, hvorvidt et land falder ind under de kriterier, som Kongressen har fastlagt. I modsætning hertil afviger JASTA fra mangeårige standarder og praksisser under vores Lov om Udenlandske Staters Immunitet og truer med at fratage alle udenlandske regeringer deres immunitet over for retsforfølgelse i USA, udelukkende baseret på beskyldninger fra private sagsøgere, gående ud på, at en udenlandsk regerings

opførsel i andet land havde en eller anden rolle eller forbindelse til en gruppe eller personer, der har gennemført et terrorangreb i USA. Dette ville indbyde til, at man traf beslutninger i konsekvens heraf, som var baseret på ukomplet information, og til risikoen for, at forskellige domstole nåede frem til forskellige konklusioner om enkelte, udenlandske regeringers skyld, og deres rolle i terroraktiviteter, der er rettet imod USA – hvilket hverken udgør en effektiv eller en koordineret måde for os at respondere på indikationer på, at en udenlandsk regering måske har stået bag et terrorangreb.«

Med andre ord, fordi to successive amerikanske administrationer – Bush og Obama – mørklagde den saudiske rolle i det værste terrorangreb, der nogen sinde er udført på amerikansk jord, og *undlod* at opføre Saudi-Arabien og Storbritannien på Udenrigsministeriets liste over statssponsorer af terrorisme, fratages familierne deres 'dag i retten'!

Obama fortsætter med åbenlyst at forsvare USA's relationer med Saudi-Arabien – på trods af det bjerg af beviser imod den saudiske kongefamilie, blandt hvilke beviser vi ikke mindst finder en rapport fra USA's Kongres med 28 siders bevis:

»For det tredje, så truer JASTA med at skabe komplikationer i vores relationer med selv vore nærmeste partnere. Hvis JASTA blev sat i kraft, kunne domstole potentielt set anse selv minimale anklager, der beskylder USA's allierede eller partnere for medskyldighed i et bestemt terrorangreb i USA, for at være tilstrækkeligt til at slå døren op for anklager mod og vidtrækkende undersøgelser af et fremmed land – for eksempel det land, hvor en person, der senere begik en terrorhandling, rejste ud fra eller blev radikaliseret. Flere af vore allierede og partnere har allerede kontaktet os med alvorlige bekymringer over loven. Ved at udsætte disse allierede og partnere for denne form for anklager i amerikanske domstole, truer JASTA med at begrænse deres samarbejde i hovedspørgsmål af national sikkerhedsmæssig karakter, inklusive kontraterror-initiativer, på et afgørende tidspunkt, hvor vi forsøger at opbygge koalitioner, og ikke skabe uoverensstemmelser.«

Obama sluttede af med endnu engang at lyve om sin indsats på vegne af 11/9-familierne, og om sine succeser i den Globale Krig mod Terror:

»Angrebene den 11. september var den værste terrorhandling på amerikansk jord, og de blev mødt med en respons, der ikke har fortilfælde, fra den amerikanske regering. USA har foretaget robuste og vidtrækkende handlinger for at yde ofrene for 11/9-angrebene retfærdighed og beskytte amerikanernes sikkerhed, lige fra at give finansiell kompensation til ofre og deres familier og til at gennemføre globale kontraterror-programmer, og til at stille skyldige personer for retten

for forbrydelser. Jeg har fortsat og udvidet disse indsatser, både for at hjælpe ofre for terrorisme med at opnå retfærdighed for tabet af deres kære og disses lidelser, og for at beskytte USA mod fremtidige angreb. Men JASTA bidrager imidlertid ikke til disse mål, styrker ikke amerikaneres sikkerhed mod terrorangreb, samt underminerer USA's kerneinteresser. Af disse grunde må jeg nedlægge veto mod loven.«

Sproget i dette brev til Senatet er så frastødende, at det kan bruges som et våben imod Obama, både med henblik på at sikre en overvældende tilsidesættelse af hans veto, og at tage omgående skridt til hans fjernelse. Gå ikke glip af ét eneste trommeslag!

SMID DEN ELENDIGE KARL UD NU!

Leder fra LaRouchePAC, 23. sept. 2016 – Sent i eftermiddag sendte præsident Obama en besked til USA's Senat om, at han nedlagde veto imod JASTA-loven. Hans detaljerede, løgnagtige forklaring understreger blot pointen: Præsidenten for De forenede Stater har begået højforræderi imod 11. september-overlevende og familierne til ofrene, imod det amerikanske folk og imod udraderingen af den terroristsvøbe, der hjemsøger denne planet som helhed. Dette er ikke mindre end et tilfælde af »alvorlig forbrydelse og misgerning« (som der står i USA's Forfatning), der kræver, at han omgående afsættes ved en rigsretssag. Saudierne og deres britiske partnere i grusomhederne den 11. september er De forenede Staters fjender, og præsident Obama har, gennem sine handlinger, gjort det klart, at han er mere loyal over for disse, vor nations fjender, end han er over for USA's borgere og Forfatning, som han har aflagt ed på at være loyal overfor.

Denne handling kræver omgående modsvar. For det første må USA's Senat, og dernæst USA's Repræsentanternes Hus, med et overvældende flertal, omgående vedtage at tilsidesætte (og dermed gøre ugyldigt) Obamas veto. Og for det andet må Huset omgående gå i gang med processen med at indlede en rigsretssag mod præsidenten, for at afsætte ham, en rigsretssag, der for længst burde have fundet sted.

Dette budskab må bringes ud – højt og tydeligt – i hele denne weekend, således, at, når USA's Senat vender tilbage mandag morgen, ikke ét eneste medlem ville vove at stille sig på præsidentens side. De forbrydelser, for hvilke Richard Nixon blev afsat, var bagateller, sammenlignet med denne ene handling, som

præsident Obama begik den 23. sept., 2016.

Obama vetoer JASTA med en stribe løgne

23. sept. 2016 – Her til eftermiddag sendte præsident Obama et brev til USA's Senat med en meddelelse om, at han nedlagde veto mod JASTA-loven. Selve brevet var så fuldt af selvpromoverende løgne, at det burde udløse en enstemmig vedtagelse af at tilsidesætte vetoet i begge Huse. Kongresmedlem Walter Jones udsendte omgående en kort erklæring, hvor han udtrykte sin vrede over præsident Obamas handlinger, og 11. september-familierne udstedte ligeledes en omgående fordømmelse af Obama.

Familiernes fordømmelse lyder som følger:

»Vi er oprørte og forfærdede over præsidentens veto af JASTA, og over de ikke overbevisende og ikke holdbare grunde, han angiver som forklaring. Uanset, hvor meget, den saudiske lobby- og propagandamaskine måtte modargumentere, så udgør JASTA en omhyggeligt skitseret statut, der genopretter mangeårige lovprincipper, som har nydt upartisk støtte i årtier. Det vil afskrække terrorisme og stille de nationer, der støtter og finansierer den, til ansvar.

Vi er dybt taknemmelige for den enstemmige, upartiske støtte, som JASTA har i Kongressen, og vi ser frem til, at Senatet og Huset opfylder deres forpligtelser ved hurtigt at tilsidesætte dette veto.

Vi vil komme med yderligere detaljer om de mange urigtigheder i præsidentens ræsonnement i flere efterfølgende erklæringer.«

Underskrevet: Familier og Overlevende efter 11. september Forenet for Lovens Retfærdighed over for Terrorisme.

Brevet, som Obama sendte til Senatet, var afskyeligt og dryppede af forloren sympati for familierne og de overlevende, alt imens det fremførte de mest falske undskyldninger for at forsvare saudierne imod at blive konfronteret ved en amerikansk domstol. Nogle uddrag:

»Jeg har dyb sympati for familierne til ofrene for terrorangrebene den 11. september, 2001, der har lidt smerteligt. Jeg har også en dyb forståelse for disse familiers ønske om at forfølge sagen legalt, og jeg er stærkt forpligtet

over for at assistere dem i deres bestræbelser.

I overensstemmelse med denne forpligtelse har jeg, i løbet af de seneste 8 år, instrueret min administration om skånselsløst at forfølge al-Qaeda, den terrorgruppe, der planlagde 11/9-angrebene. Vort militærs og kontraterror-professionelles heroiske indsats har decimeret al-Qaedas lederskab og dræbt Osama bin Laden. Min administration har ligeledes stærkt støttet, og jeg har underskrevet, relevant lovgivning, der sikrer, at de mennesker, der så modigt responderede på denne forfærdelige dag, samt andre overlevende efter angrebene, vil kunne modtage behandling for alle de skader, der er en følge af angrebene. Og min administration har også instrueret Efterretningssamfundet til at udføre en undersøgelse med henblik på frigivelse, af »Fjerde Del af den Fælles Kongresundersøgelsesrapport, om Efterretningssamfundets Aktiviteter Før og Efter Terrorangrebene den 11. september«, således, at familierne til ofrene for 11/9 og et bredere publikum bedre kan forstå den information, som efterforskere har indsamlet efter denne mørke dag i vores historie.

På trods af disse signifikante indsatser erkender jeg, at der ikke findes noget, der nogensinde kan fjerne den sorg, som 11/9-familierne er blevet påført. Min administration forbliver derfor ferm i sin forpligtelse til at assistere disse familier i deres forfølgelse af retfærdighed, og til at gøre alt, vi kan, for at forhindre endnu et angreb i USA. Men at vedtage JASTA som lov ville imidlertid hverken beskytte amerikanere mod terrorangreb, og heller ikke forbedre vores effektive respons til sådanne angreb. Som JASTA er skitseret, ville loven gøre private sagsanlæg mod udenlandske regeringer i amerikanske domstole muligt, baseret på beskyldninger om, at sådanne udenlandske regeringers handlinger i udlandet gør dem ansvarlige for terrorrelaterede skader på amerikansk jord. Denne lovgivning ville tillade legale anklager imod lande, der hverken af den eksekutive gren (dvs. præsidenten, -red.) er blevet udpeget som værende statssponsorere af terrorisme, og heller ikke har udført direkte aktioner i USA, med at udføre et angreb her. JASTA ville være skadelig for USA's nationale interesser mere generelt, hvilket er grunden til, at jeg returnerer den uden min underskrift.

For det første truer JASTA med, at vores effektive respons til indikationer på, at en udenlandsk regering har taget skridt til, uden for sine egne grænser, at give støtte til terrorisme, vil blive reduceret ved at tage sådanne anliggender ud af hænderne på vores nationale sikkerhed, og 2, professionelle inden for udenrigspolitik, og så placere dem i hænderne på private sagsøgere og domstole.

Enhver indikation af, at en udenlandsk regering skulle have spillet en rolle i et terrorangreb på amerikansk jord, er et særdeles alvorligt anliggende og

fortjener en magtfuld respons fra en enig, statslig regering, der tager hele rækkevidden af vigtige og effektive redskaber, der er til rådighed, i betragtning. Ét af disse redskaber er at udpege den pågældende, udenlandske regering som statssponsor af terrorisme, hvilket medfører en hel stribe af følger, inklusive denne udenlandske regerings fratagelse af sin suveræne immunitet ved amerikanske domstole i visse terrorrelaterede sager, samt udsættelse for en række sanktioner. I betragtning af disse alvorlige konsekvenser udpeger man kun en stat som sponsor af terrorisme efter, at professionelle fra national sikkerhed, udenrigspolitik og efterretningsvæsen omhyggeligt har undersøgt al tilgængelig information for at afgøre, hvorvidt et land falder ind under de kriterier, som Kongressen har fastlagt. I modsætning hertil afviger JASTA fra mangeårige standarder og praksisser under vores Lov om Udenlandske Staters Immunitet og truer med at fratage alle udenlandske regeringer deres immunitet over for retsforfølgelse i USA, udelukkende baseret på beskyldninger fra private sagsøgere, gående ud på, at en udenlandsk regerings opførelse i andet land havde en eller anden rolle eller forbindelse til en gruppe eller personer, der har gennemført et terrorangreb i USA. Dette ville indbyde til, at man traf beslutninger i konsekvens heraf, som var baseret på ukomplet information, og til risikoen for, at forskellige domstole nåede frem til forskellige konklusioner om enkelte, udenlandske regeringers skyld, og deres rolle i terroraktiviteter, der er rettet imod USA – hvilket hverken udgør en effektiv eller en koordineret måde for os at respondere på indikationer på, at en udenlandsk regering måske har stået bag et terrorangreb.«

Med andre ord, fordi to successive amerikanske administrationer – Bush og Obama – mørklagde den saudiske rolle i det værste terrorangreb, der nogen sinde er udført på amerikansk jord, og *undlod* at opføre Saudi-Arabien og Storbritannien på Udenrigsministeriets liste over statssponsorer af terrorisme, fratages familierne deres 'dag i retten'!

Obama fortsætter med åbenlyst at forsvare USA's relationer med Saudi-Arabien – på trods af det bjerg af beviser imod den saudiske kongefamilie, blandt hvilke beviser vi ikke mindst finder en rapport fra USA's Kongres med 28 sideres bevis:

»For det tredje, så truer JASTA med at skabe komplikationer i vores relationer med selv vore nærmeste partnere. Hvis JASTA blev sat i kraft, kunne domstole potentielt set anse selv minimale anklager, der beskylder USA's allierede eller partnere for medskyldighed i et bestemt terrorangreb i USA, for at være tilstrækkeligt til at slå døren op for anklager mod og vidtrækkende undersøgelser af et fremmed land – for eksempel det land, hvor en person, der senere begik en terrorhandling, rejste ud fra eller blev radikaliseret. Flere af vore allierede og partnere har allerede kontaktet os med alvorlige bekymringer

over loven. Ved at udsætte disse allierede og partnere for denne form for anklager i amerikanske domstole, truer JASTA med at begrænse deres samarbejde i hovedspørgsmål af national sikkerhedsmæssig karakter, inklusive kontraterror-initiativer, på et afgørende tidspunkt, hvor vi forsøger at opbygge koalitioner, og ikke skabe uoverensstemmelser.«

Obama sluttede af med endnu engang at lyve om sin indsats på vegne af 11/9-familierne, og om sine successer i den Globale Krig mod Terror:

»Angrebene den 11. september var den værste terrorhandling på amerikansk jord, og de blev mødt med en respons, der ikke har fortilfælde, fra den amerikanske regering. USA har foretaget robuste og vidtrækkende handlinger for at yde ofrene for 11/9-angrebene retfærdighed og beskytte amerikanernes sikkerhed, lige fra at give finansiell kompensation til ofre og deres familier og til at gennemføre globale kontraterror-programmer, og til at stille skyldige personer for retten for forbrydelser. Jeg har fortsat og udvidet disse indsatser, både for at hjælpe ofre for terrorisme med at opnå retfærdighed for tabet af deres kære og disses lidelser, og for at beskytte USA mod fremtidige angreb. Men JASTA bidrager imidlertid ikke til disse mål, styrker ikke amerikaneres sikkerhed mod terrorangreb, samt underminerer USA's kerneinteresser. Af disse grunde må jeg nedlægge veto mod loven.«

Sproget i dette brev til Senatet er så frastødende, at det kan bruges som et våben imod Obama, både med henblik på at sikre en overvældende tilsidesættelse af hans veto, og at tage omgående skridt til hans fjernelse. Gå ikke glip af ét eneste trommeslag!